

CĂINELLE POLIȚIST

PARTENERI
CĂINII BRIGĂZII DE
POMPIERI DIN PARIS

RASE de CĂINI
CIOBĂNESC BELGIAN

PSIHOLOGIE
TULBURĂRI DE
COMPORTAMENT

DRESAJUL
CĂINELUI DE
COMPANIE

LA ÎNĂLȚIME
PRIMA POLIȚISTĂ
INSTRUCTOR DRESAJ

METODE
CONDIȚIONAREA
CLASICĂ ȘI OPERANTĂ

revistă trimestrială de informare, documentare
și opinii a centrului chinologic sibiu®

SUPRAVEGHEREA VETERINARĂ A CĂINILOR DE CĂUTARE DIN CADRUL BRIGĂZII DE POMPIERI DIN PARIS

Colonel
(medic veterinar)
Dominique Grandjean

Căpitan
(medic veterinar)
Delphine Cléro

VETERINARY SURVEILLANCE OF SEARCHING DOGS IN PARIS FIRE BRIGADE

Rezumat: Supravegherea veterinară a câinilor de căutare aparținând Brigăzii de Pompieri din Paris se desfășoară prin profilaxii, intervenții medicale dificile și reprezintă un model demn de urmat pentru structurile canine ale sistemelor de ordine și siguranță națională din statele europene.

Cuvinte cheie: recrutarea câinilor, vermifugare, stres celular oxidant.

Abstract: Veterinary supervision of search dogs belonging to Paris Fire Brigade unfolds through prevention, difficult medical interventions and it is a good example for the structures of canine enforcement and national security systems within European countries.

Key words: recruitment of dogs, vermifugations, cellular oxidative stress.

La Brigada de Pompieri din Paris sunt 20 de câini care acționează pe parcursul întregului an, în colaborare cu „conducătorul” lor (termenul oficial de „conducător chimotehnic” a înlocuit de zece ani termenul clasic de „stăpân” al câinelui).

Localizarea a 50 de persoane îngropate sub dărâmturi sau rătăcite, la care se adaugă găsirea a mai mult de 800 de animale de companie, sunt atribuite anual echipelor chimotehnice.

Câinii, ca și oamenii, necesită uneori o intervenție medicală sau chirurgicală; dar situația câinelui de căutare și salvare persoane este mult mai complicată și mai riscantă decât cea a lui Milou sau Idefix (căței celebri în filmografia franceză); unealta operațională este, în cazul de față, nasul animalului, cu ajutorul căruia acesta trebuie să se deplaseze rapid într-un mediu ostil.

Veterinarii trebuie să procedeze în așa fel încât câinii să fie apti de lucru în fiecare zi, la cel mai înalt nivel al calităților lor operaționale, fizice și mentale. Aceasta înseamnă că trebuie acordată atenție asupra:

- alegerii inițiale a fiecărui câine;
- acțiunilor profilactice și pumeni în aplicare a planurilor de prevenire;
- acțiunii medico-chirurgicale în caz de probleme;
- metodelor și mijloacelor de îmbunătățire a performanței muncii;
- formării personalului, în așa fel încât acesta să dispună atât de elementele de înțelegere a câinilor, cât și de noțiunile de prim ajutor, adaptate specificului muncii lor.

Recrutarea câinilor: nicio greșeală.

Recrutarea unui câine, care este cumpărat de la un crescător, se face după criterii psihice și fizice bine stabilite. Acesta poate, în funcție

de nevoile serviciului, să fie cumpărat tânăr (la 3 sau 4 luni) sau mai în etate și deja obișnuit cu «munca», la 12 luni, cu scopul de a se câștiga timp pentru formarea sa specifică.

Criteriile mentale sunt testate de către personalul de specialitate pe o perioadă de două săptămâni, luându-se în calcul: personalitatea, temperamentul, dorința de activitate, calmul, inteligența, instinctul de vânătoare, curajul, capacitatea de a gestiona greșelile, sociabilitate, toate acestea verificate prin aplicarea unor baterii de teste specifice.

Examinarea calităților fizice este de resortul veterinarului, care, pe o perioadă de 3-5 zile, va examina animalul și îl va supune unor teste sangvine și radiologice. Pentru o formare eficientă a câinelui de căutare, acesta trebuie să îndeplinească următoarele cerințe:

- să fie în perfectă stare de sănătate (“sănătos în corp și spirit”);
- să nu sufere de maladii ereditare (de exemplu displazie coxo-femurală);
- să meargă și să să se miște normal, cu ușurință și rapiditate;
- să aibă simțurile mirosului, văzului și auzului pe deplin dezvoltate;
- să aibă dențiția completă;
- să aibă membrele rezistente;
- să dispună de o conformație, o musculatură și o ținută adaptate rolului pe care îl va îndeplini.

O dată acceptat, după ce va părăsi locul de carantină (venind din exterior ar putea purta germeii unor maladii infecțioase) și i se va aplica un cip de identificare electronic, sub tegument, după cum solicită legislația europeană, câinele va fi integrat în grupa de lucru.

Mai bine prevă decât să tratezi

Condițiile de viață din casă (problematica medicală umană este, de altfel, similară în cazarmă) conduce de la început la punerea accentului pe profilaxie, adică prevenirea maladiilor infecțioase și parazitare.

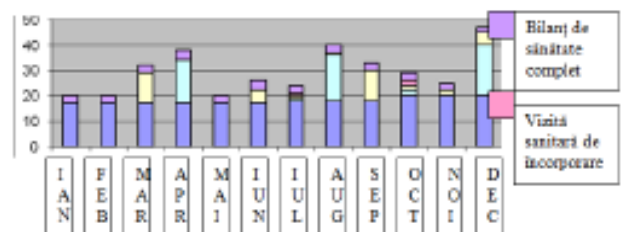
Câinii sunt vaccinați împotriva maladiilor precum rabia, boala lui Carré, hepatita Rubarth, parvoviroză, leptospiroză, tusea canină, tetanos, piroplasmoză (babesioză), obiectivul fiind acela de a evita riscurile unei contaminări. Se procedează în același mod pentru prevenirea infestării cu paraziți, efectuându-se vermifugări trimestriale și deparazitări externe lunare.

Elementele de profilaxie sanitară sunt continuate de către personalul veterinar al echipei chimofile din cadrul Brigăzii de Pompieri din Paris, prin:

- curățenie / dezinfecție zilnică a cuștilor și a zonelor de relaxare;
- examen zilnic aprofundat al fiecărui câine;

(Continuare în pag. 16)

Repartizarea acțiunilor profilactice efectuate asupra câinilor din grupa chimotehnică a BPP în anul 2009

(Continuare din pag 15)

- arderea regulată a porțiunilor de iarbă înaltă din jurul canisei, cu scopul de a distruge căpușele și de a se evita ca semințele de graminee să intre în urechile sau între degetele câinilor.

De asemenea, sunt programate de către veterinar două verificări anuale, pentru fiecare câine în parte. Un alt domeniu în care trebuie să se acționeze profilactic este stresul indus de efortul fizic - epuizarea mentală și condițiile mediului înconjurător sunt cu atât mai dăunătoare, cu cât efectele acestora se acumulează la nivelul organismului animal, sfârșind prin a genera probleme de comportament sau de natură patologică.

Agresiuni asupra organismului canin apar datorită condițiilor de transport (câinii aflați în serviciu stau în vehicule imobilizate prea mult timp, impunându-se efectuarea de exerciții fizice), conductorilor prea stresați (se impune potrivirea comportamentală în cadrul binomului om-câine), interacțiunii între congengeri, caniselor prost concepute, luptelor dintre indivizi, etc. Aceste probleme apar și pe durata lucrului efectiv, în special datorită exploziilor, variațiilor termice, deșeurilor, reziduurilor întâlnite, senzațiilor de durere resimțite, mediilor ostile, epuizării înregistrate, etc.

Aceste elemente generează modificări comportamentale, dar sunt și cauza unui fenomen biologic numit „stresul oxidant celular”, asupra căruia veterinarul brigăzii și-au axat în mod special eforturile, de mai bine de cincisprezece ani. În condițiile unui exercițiu fizic intens, într-un mediu stresant, oxigenul, acest gaz indispensabil vieții și funcționării organismului, începe să genereze compuși toxici denumiți radicali liberi.

Acești micrometeoriti sunt responsabili de distrugerea celulară intensă, putând chiar să conducă la moartea câinelui, fără simptome, „sindromul morții subite”, deja întâlnit la câinii de căutare. Cercetările efectuate au demonstrat clar implicarea acestor radicali liberi în numeroase boli care afectează câinii de serviciu, distrugând capacitățile operaționale ale acestora (diaree pe fondul stresului, rupturi musculo-tendinoase, probleme articulare, atacuri de cord, etc.). Acest fapt a condus la îmbunătățirea calității alimentelor folosite în hrănirea câinilor Brigăzii, în special prin creșterea aportului nutritiv antioxidant puternic.

Medicina sau chirurgia - atunci când situația o impune

Când pretindem unui câine antrenament fizic zilnic, să progreseze în pregătire, când îi cerem să descopere victime fără niciun echipament de protecție, este evident că riscul traumelor asupra organismului său crește. Câinii Brigăzii nu au fost scutiți nici ei de aceste probleme. Salvarea carierei operaționale a numeroși câini de la Brigada de Pompieri din Paris a avut loc de multe ori în cadrul spitalului Școlii Naționale Veterinare de la Alfort.

Acestor traumatologii li se răspunde, de obicei, prin intervenții chirurgicale, urmate de recuperare funcțională, sistematic puse în aplicare, ce permit o întoarcere rapidă și completă la muncă - activitatea de căutare de persoane.

Există o traumatologie frecventă a membrilor și articulațiilor

câinilor, fapt ce a determinat dotarea fiecărui câine cu încălțăminte specifică, executată dintr-un material special.

Printre urgențele critice, din fericire extrem de rare, se numără faimoasa răsucire a stomacului, specifică în cazul câinilor care merg la intervenție imediat după ce li se administrează hrana (din acest motiv, pentru a se evita supraîncărcarea stomacului, mesele sunt fracționate pe durata zilei).

Intervențiile veterinare de urgență apar în medie cam de o sută de ori pe an, dar, fără nicio îndoială, acesta este prețul plătit

pentru a putea dispune de o resursă canină operațională pregătită la cel mai înalt nivel.

Îmbunătățirea performanțelor muncii

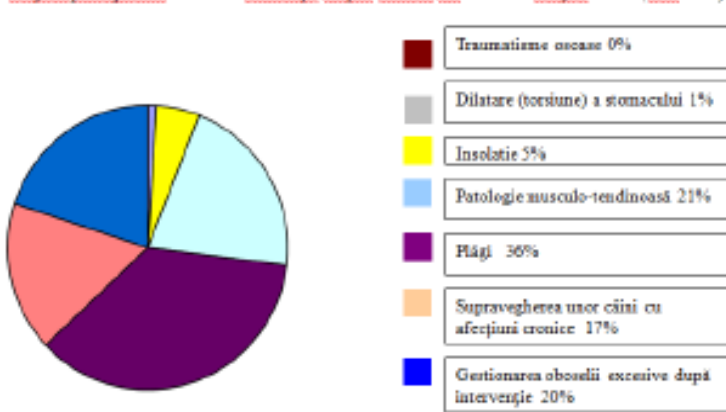
Performanțele unui câine de serviciu sunt condiționate de patru elemente:

- selecția genetică; la câine, spre deosebire de alte specii de animale domestice, ameliorarea genetică nu a cunoscut o revoluție de metode și tehnici de lucru. Câinii Brigăzii de Pompieri din Paris sunt, în majoritate, de rasă Ciobănesc belgian Malinois, toți specializați pe linia de lucru. Ne putem, totuși, imagina în viitor o selecție concentrată pe obținerea unui câine hiperspecializat;
- motivarea câinelui pentru munca sa; este un element fundamental, din care, din nefericire, nu se cunosc decât părțile ce se aplică la ceea ce este înăscut, respectiv, dobândit. Cercetările derulate acum câțiva ani, împreună cu laboratorul de etologie de la Sorbona, ne-au condus la perfecționarea cu succes a anumitor metode de formare a câinilor;
- antrenamentul fizic specific; în afară de repetiția și înțelegerea gesturilor cu care se va întâlni în «munca» sa (adulmecarea și înaintarea în viteză într-un mediu ostil), câinele de căutare trebuie să fie considerat precum un veritabil atlet. Aplicată câinelui, noțiunea de antrenament fizic nu înseamnă a-l determina să alerge alături de conductorul său (ceea ce face în mod obișnuit), ci reprezintă proiectarea unor serii de exerciții care să îi permită să-și consolideze rezistența și viteza necesare în situații extreme. În plus, formarea olfactivă trebuie să conducă câinele la a-și consolida „biblioteca” internă de mirosuri de referință (masculin / feminin, tânăr / bătrân, caucazian / asiatic, etc.);
- nutriția; aceasta va trebui să permită organismului câinelui să facă față unei solicitări energetice crescute și unui stres biologic, indus organic și mental de nevoi nutriționale specifice. Alimentația se impune a fi modificată din punct de vedere calitativ (de exemplu, câinele are nevoie de grăsimi de diferite tipuri).

Acesta este cadrul ale cărui reguli sunt conduse de acțiunile de cercetare științifică ce nu vizează decât optimizarea prevenției și a nivelului de performanță operațională a câinilor Brigăzii de Pompieri din Paris.

(Continuare în pag 17)

Graful principalilor motive de intervenție asupra câinilor din structura cîinofilă a BPP (anul 2009)

(Continuare din pag 16)

A învăța pentru a înțelege și a se adapta mai bine

Formarea conductorilor privitor la necesarul de cunoștințe pe care trebuie să le dețină referitor la câinii lor nu se oprește la singurele obiective ale Ghidului Național al Referințelor de Specialitate. În fiecare lună, o zi este consacrată lucrărilor despre specificul psihopatologic al câinelui. Cele mai multe ateliere de acest gen sunt consacrate ședințelor de prim ajutor acordat câinilor, permițând conductorului să gestioneze supraviețuirea câinelui până la sosirea medicului veterinar, atunci când este necesar. Supravegherea veterinară a câinilor Brigăzii de Pompieri din Paris este constantă și depășește cu mult simplul cadru al «problematicii vânătorilor și tăieturilor minore - bobologie aplicată».

Atât cât se poate, veterinarii Brigăzii participă la antrenamentele de teren ale echipelor chinotehnice, vizitează canisa Saint Denis și, mai ales, sunt prezenți la toate misiunile de căutare (sunt brevetati ca fiind consilieri tehnici chinologi ai Securității Civile - CYN3 - din Franța).

O asemenea abordare a permis în ultimii zece ani să se dubleze timpul eficacității operaționale a câinelui de intervenție (de la 15 la 20 de minute de căutare la 35-45 de minute, în funcție de temperatura ambiantă) și să se amelioreze facultatea de recuperare, cu influențe pozitive asupra domeniului preventiv.

Dacă un câine este un instrument de multe ori important pentru serviciile de salvare, el nu poate fi deloc comparat cu o ambarcațiune, pe care o tragem la chei după folosire sau care se mulțumește cu o revizie la 15000 km. El este un atlet, capabil de gândire și reflecție și mai ales, este mai fragil decât pare...

Traducere și adaptare Florentina Pavel

CĂȘTIGĂTORII CONCURSULUI REVISTEI "CĂINELE POLITIST" - ediția nr.1 -

Câștigătorul unui ham sintetic profesional
- oferit de S.C. Topsport K9 -

Neagu Sergiu-Mihail, Ilfov

Rămâi cu bine, suflet drag!

Această poveste este reală, cu personaje reale.

Se întâmpla în iarna anului 2003, când eu eram încă un copil, dar iubeam enorm animalele. Aveam pe atunci doi câini: un metis bătrânel, pe nume Lăbuș și un Ciobănesc German cu pedigree, pe nume Bella.

Într-o noapte de ianuarie, aud ca sună telefonul tatălui. Era unchiul meu, care ne cerea să ieșim, pentru că are o surpriză. Am ieșit în grabă, nerăbdător să aflăm ce surpriză avea să ne facă. Ieșind pe ușă, îi spun unchiului: "Unde? Unde e surpriza?"

El deschide ușa mașinii și de acolo sare un superb câine. Era un Ciobănesc German, mascul, în vârstă de 1 an și jumătate. Nu mi s-a permis să mă apropiu de el, părinții mei crezând că este un câine agresiv. Însă am fost lăsat să îi dau numele. Azur, asta a fost primul nume care mi-a trecut prin minte. Și Azur a fost închis într-un padoc, unde nimeni nu intra de teama lui, însă eu, pe furiș, băgam mâna printre gratii și îl mângâiam, apoi, în câteva zile, am intrat la el. Am fost surprins să văd că se joacă cu mine, ba chiar în câteva zile l-am și eliberat de acolo, fără permisiunea părinților.

De atunci, am simțit o legătură între noi, că ceva ne unește și că nu ne vom despărți niciodată. După un timp, uitându-mă la emisiuni de profil, am încercat să îl dresiez. Îl scot pe o pășune și încep să pun în practică ce am învățat de la TV. În prima zi, a învățat două comenzi de bază: "șezi" și "culcat".

Pot spune că acest câine m-a învățat cum să dresiez, cum să mă comport cu câinii în dresaj, cum să folosesc recompensa. În scurt timp, învățase toate comenzile de disciplină (șezi, culcat, pas, așteaptă, liber etc.) de la un copil de 12 ani - atât aveam atunci. Legătura dintre mine și Azur se întărea pe fiecare zi care trecea; nu îl tratam doar cu prietenie, ci și cu respect. Poate par absurd, dar respectam și respect încă acest câine, cum probabil de puține ori am respectat pe cineva. Vedeam în ochii lui inteligență și prietenie, așa cum nu vezi în ochii unui om vreedată.

Deja devenise mascota întregii străzi, învățase diferite comenzi, pe care nu le știe orice câine, ci doar unul bine dresat (căuța un obiect după miros, aducea diferite obiecte la comandă etc).

A venit și vara anului 2007. Eu și Azur am ieșit la o plimbare în pădure, la aproximativ 1 km de locul unde locuiesc. Ne-am plimbat, ne-am jucat, iar apoi eu m-am oprit la umbra unui pom. Azur încă mai căuta bețe pe care să i le arunc pentru aport. La un moment dat, văd o umbră la distanță ce se îndrepta cu rapiditate către mine. M-am panicat și mai tare

văzând că era un porc mistreț. Nu știam ce să fac, credeam că o să mă atace. Dar, căutând să-mi pun ordine în gânduri, l-am strigat pe Azur. -Azur! Azur! Am auzit un lătrat și, odată cu acel lătrat am simțit o siguranță, siguranța pe care numai cu Azur o simțeam. Azur vine între mine și porcul mistreț și începe să latre protector. Când încearcă să atace porcul, acesta se sperie și fuge mâncând pământul. Anunci Azur, probabil mi-a salvat viața.

Viața mea alături de Azur a fost plină de bucurii și de întâmplări, poate mai deosebite decât aceasta, dar care s-au terminat într-o dimineață de iulie a anului 2009. M-am dus să îi dau apă și mâncare lui Azur, în padocul său, când l-am găsit împietrit, într-o poziție parcă demnă de caracterul său. Era mort... dar încă demn de respect: a murit în poziția "culcat", cu botul pe labe și cu urechile ciulite. Cu lacrimi în ochi, i-am spus ultimul meu mesaj, poate prea târziu: "Azur, rămâi cu bine, suflet drag! Ne revedem curând". Și așa am rămas fără înger pe Pământ, dar știu că îl am sus, în ceruri. Și de atunci îl port într-un colț în inima mea, cu căldură, un colț care niciodată nu va fi al altui câine. Chiar dacă acum am alți câini, de altă rasă, nu regăsesc în ei inteligența lui Azur.

Aceasta a fost povestea noastră, o poveste care a durat 6 ani; toată copilăria mea, dar parcă prea puțin. Cum spunea odată un mare iubitor de câini: "Viața fără câine este posibilă, dar nu are nici un rost".

Rămâi cu bine, suflet drag!

Câștigătorul zgârzii antilătrat
- oferită de S.C. Flying Stars S.R.L. Cluj -

Constantin Pătru
din cadrul I.J.J. Dolj.

A participat la concurs cu fotografia lui Gexy, un ciobănesc german specializat în detectare explozibili. Gexy a fost "șef de promoție" în anul 2008, când a urmat cursul de calificare în Centrul Chinologic Sibiu.

